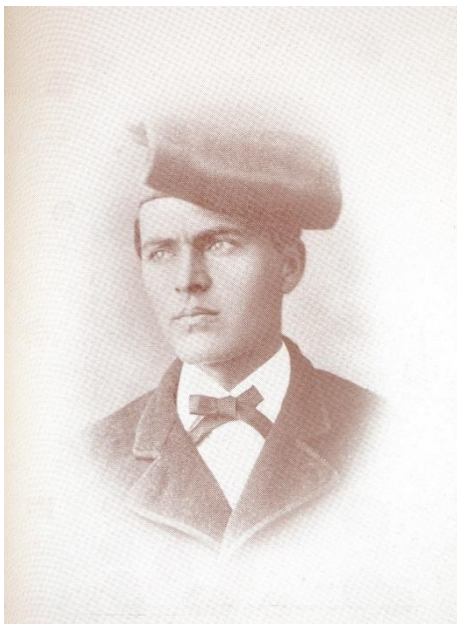




**Amics de Verdaguier** és una associació nascuda de la consciència i la responsabilitat per mantenir viva la memòria de Jacint Verdaguier i per reconèixer i divulgar la seva obra literària. Aquesta associació ha actuat al propi municipi de Folgueroles i alhora ha participat i col·laborat en projectes i activitats externes.



**Finalitat:** l'article primer dels estatuts de l'entitat diu: "Amics de Verdaguier és una associació que té per objecte enaltir el record de mossèn Cinto, en tots els seus aspectes, i amb preferència la seva obra literària".

**Junta actual:** Carme Torrents Buxó, presidenta; Joan Vilamala, vice-president; Gibet Ramon i Izern, secretària; Juli Ordeix, tresorer; vocals: M. Àngels Verdaguier i Maria Homs.

**Antecedents:** A partir de 1952, amb motiu del cinquantenari de la mort del poeta, aprofitant petites esclatxes del franquisme, un grup de folguerolencs i gent de fora amb el nom d'Amics de Verdaguier es van fer càrrec de l'organització anual de la FESTA VERDAGUER i es van organitzar com a associació fins a aconseguir l'any 1967 dos grans i vells objectius: el reconeixement legal de l'associació i la compra de l'immoble del carrer Major núm. 7, l'actual Casa-Museu, que finalment s'inaugurà el 17 de juny d'aquell mateix any.

Des de 1952 el nom del col·lectiu "Amics de Verdaguier" ja existeix i en els programes d'actes dels anys 50 ja s'esmenta. Fou el dia 17 de setembre de 1964, al Saló Ideal, quan es va celebrar l'acte fundacional de l'entitat. La representació i administració es confià a la Junta Directiva, formada per un president, un vice-president, un secretari, un tresorer, un bibliotecari i tres vocals. Miquel Saperas i Aubí (1898-1978), poeta i verdaguerista barceloní, secretari de l'Orfeó Català, vinculat per família a

Folgueroles, en fou un dels impulsors més destacats. Va gestionar la legalització dels estatuts i oferí la seva casa del carrer Nou núm. 40 com a seu de les primeres reunions. La legalització dels estatuts, en ple franquisme, va ser una tasca plena d'entrebancs. El Govern Civil no els acceptà perquè estaven redactats en català. Un cop feta la traducció demanaven que s'anomenés: "Amigos de Verdaguer" i que se suprimís l'article que deia: "La llengua oficial de l'associació serà la catalana". La junta no va acceptar aquestes condicions i va decidir ajornar la legalització en espera que entrés un governador civil que no fos tan intolerant amb la llengua. El 14 d'agost de 1967 es van reconèixer i visar els estatuts d'Amics de Verdaguer, però en castellà. L'any 1968 comptava ja amb una cinquantena de socis i el dia 16 de juny d'aquell any es va fer el primer acte públic organitzat per l'entitat legalitzada. Finalment, el setembre del 1996 els estatuts es van traduir al català i es van modificar segons la normativa vigent.

Des de la seva creació, Amics de Verdaguer va promoure la fundació d'un museu verdaguerià a Folgueroles. Creà una comissió que vetllava per adquirir una casa i convertir-la en museu. L'any 1961 va impulsar la compra de la casa pairal de mossèn Cinto a través de l'edició de títols de socis protectors per fer-se càrrec de les despeses de l'adquisició. Davant la impossibilitat de comprar la casa núm. 9 del carrer Major, on havia viscut Verdaguer fins als dos anys, s'acordà l'adquisició de la casa contigua, la núm. 7. El preu de l'immoble eren 30.000 pessetes que van ser sufragades en part per subscripció popular a raó de cinc-centes pessetes per títol. Per qüestions legals, passà a ser propietat de l'Ajuntament i es convertí en seu de l'entitat Amics de Verdaguer. Josep M. Garrut, un dels membres de l'entitat i aleshores director del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona, es va fer càrrec de la instal·lació del museu que fou inaugurat el 18 de juny de l'any 1967 i en fou el primer director.

Socis fundadors: Marcel·lí Arumí, Amadeu Malats, Josep M. Madrenas, Ernest Morató, Francesc Riera, Miquel Saperas, Josep Casacuberta, Ricard Torrents, Àngel Teixidor, Jaume Generó, Josep Lleopart, Josep Muntal, Àngel Casadevall, Joan Casadevall, Antoni Nogué, Jordi Generó, Josep Morató, Filomena Girbau, Jaume Vilamala, Ramon Masferrer, Ramon Teixidó i Josep M. Garrut.

Primera junta: Josep M. Madrenas (metge i president), Àngel Teixidor (paleta i vice-president), Jordi Generó (tècnic tèxtil i secretari), Jaume Generó (barber i tresorer), Josep Morató (picapedrer i comptador), Filomena Girbau (mestra i bibliotecari), Francesc Riera (boter i conservador); vocals: Miquel Saperas (administratiu), Ernest Morató (mestre), Josep Lleopart (secretari de l'Ajuntament) i Ricard Torrents, que fou nomenat assessor eclesiàstic.